

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Seder Rav 'Amram Ga'on z.l.

Amram ben Sheshna

<אָאָג > אַנשש ןב םרמע

Warszawa, 625 = 1865

פֿסוּמ תּלפּת

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9764

שחרית ליום הכפורים

שומע תפלה • יבואו אליך הרוחות וכל הנשמה • הנשמה לך • אתאנו על שמך
שמך נקרא • אלהינו בושנו • אין לנו פה, כי רבו • חטאנו עם אבותינו •
מה נאמר לפניך • הלא הנסתרות • אתה יודע • אתה חופש • אין כל דבר • אם
עונינו • אם עונות • כי עמך • כי עמך מקור • כי לא על צדקותינו • ה' שמעה •
השיבנו • אל מלך • ויעבור • רחמנא, חטאנו :

גמר

אומללנו בנפש אנושה • נאנחנו בעבודה קשה • ידענו כי מצחנו
נחושה • ונצומה ונבקשה : ונבקשה כי זנחנו דת צוית •
ונשוב אליך בלב דכית • ונתענה ולא ענית • למה צמנו ולא ראית :
גמר לשמע

אחד צורנו ברום גבוהך • בחרת בזרע אברהם כמהיך • לכן
הוהרתם בדת נגהיך • ואהבת את ה' אלהיך : אלהיך חשקך
ויבחר בך • ברכך והרבך • ואהבך וצוך • לאהוב אוהבך • ואהבת
את ה' אלהיך בכל לבבך • שמע :

גמר לברוך

ארוזם למבין • כל רו נעלם • מלך על מלכים כולם • יהללוהו
עמים במהללם • ברוך ה' לעולם : לעולם בכל לבי אהללנו
ואכבדו • אברכה לאשר הכל בידו • אנובב טובו וחסדו • ברוך שם
כבודו • ברוך : ה' הוא האלהים וגו' • עד עזרתנו ונחמתנו • ויעבור • וקדיש מלא :
אתה הראית • ומוילאין ז' ספרים • בלחם קורין ו' גברי זכ' אחרי מות • כסן
וכפר בעדו ובעד ביתו • לוי את פר החטאת אשר לו • ג' ובעד כל קהל
ישראל • ד' ובעד העם • חמיסי לפני ה' תמחרו • ומסלים צוה ה' את משה • ולס
חל בשבת קורין ז' • כסן ואיל לעולה • לוי בעדו ובעד ביתו • וחסלר כמו סכחוב
לעיל • ולומר קדים לעילא • וחספטרס ואמר סלו סלו וגו' (כמוסג שבת)
ולומר קדים • ומתפללין בלחם תפלת מוסף :

תפלת מוסף

חן לומר ה' שפתי וכו' אבות וגבורות עד בא' מזה המתים :

סדר קדושה לר' יהודה הלוי

ובכן נקדישך מלך : (3'פ)

במרומי ערץ • כסא שבתך • ובשכוני ארץ • עז ממשלתך • אלה
יעריצון • גאון תפארתך • ואלה יקדישון • לשם ממלכתך •
אין קדוש כה' • כי אין בלתך : במרומי ערץ • כסא מהללו • ופנות
שוליו • מלאות היכלו • מהם מימינו • ומהם משמאלו • שרפים עומדים
ממעל

מוסף של יום הכפורים

מט

ממעל לו: ובשכוני ארץ. ידועים עם האל. נצבים היום. כדל
 השואל. מהללים ומודים. לצור פודה וגואל. והקדישו את קדוש
 יעקב ואת אלהי ישראל: במרומי ערץ. מלאכי רום יחד. יוצאים
 באימה ושבים בפחד. ומעריצים ברעד למלך מיוחד. שש כנפים
 שש כנפים לאחד: ובשכוני ארץ. קהלות קהלות. קרבים היום
 בחמש תפלות. ומקדישים האל. בתשואות המולות. ואתה קדוש
 יושב תהלות: במרומי ערץ. שם שדי נגמר. וכל לבב יתר וכל
 בשר סמר. שואלים איה מקומו משמר מול משמר. וקרא זה
 אל זה ואמר: ובשכוני ארץ. נוחלי דת חקוקה. וסגולת קדושים.
 לשמו דבקה. ויגבה ה' צבאות ביד חזקה. והאל הקדוש נקדש
 בצדקה: במרומי ערץ. מלאכי צבאות. ובשכוני ארץ. הוגי דת נבואות.
 אלה מעריצים. בהמולות תשואות. ואלה מקדישים. לאלפים ומאות.
 קדוש קדוש קדוש ה' צבאות:

סילוק. חמוס אני יהודה לוי

ובכן ולך תעלה קדושה כי אתה אלהינו: (3"פ)
ארץ התמוטטה והתפוררה. ורעשו וגעשו הררי אל. מפני ה'
 אלהי ישראל: נבהלו אפסים. והתפוצצו והתפלצו רכסים.
 ויהי למישור העקוב. מלפני אלהי יעקב: יתמהוהו ויתמהו. ויפחדו
 ויראו. לשמע המולות המוניו. כי נבהלו מפניו: ירקדו ירצדו ויתנועעו.
 וינעו ויועו. ההרים הגבוהים. מפני ה' אלהים: השם הנזכר על
 הגלגלים והתגלגלו. ועל הגבעות והתקלקלו. זה סיני לעד ולאות.
 מפני ה' צבאות: וזכה וזכה נחפזו ונבהלו. ופלצות אחזו וחלו.
 והתחלחו. העומדים לפניך. ורגזו וחלו. מפניך: דהרות ארבע חיות.
 הליכות אל צופיות. משרתים באין קנאה ומדון. את פני האדון:
 המה ראו ויראו. ופחדו ורעדו. ואור שמש כי תהל. מפניו תבהל:
 לוחשים ורוחשים. ובקהל קדושים דורשים. האדון אשר אתם
 מבקשים: וחשים ולא מחשים. מקדישים ולא מחרישים. ומנחת
 קדושה מגישים. אשר הם מקדישים: יראה לובשים. ומתבוששים.
 ומתאוששים לעבדך ומתקוששים. (חשים ולא מחשים) יחד מתכנשים.
 מתרגשים (ומתקדשים). ומתנגשים. רועשים ומתרעשים (מעריצים
 ומקדישים). וקדושה משלשים. לאל נערץ בסוד קדושים:
 ואומר כתר עד ה' אלהיכם אמת. אתה קדוש. לדור ודור המליכו.
 ובכן ובכן ובכן. ותמלך. קדוש אתה. אתה בחרתנו. או"א מפני הטאינו.
 עלינו לשבח. אוחילה:

אלהינו ואלהי אבותינו היה עם פיפיות עמך בית ישראל העומדים לפניך
 היום לבקש רחמים על עמך. הבינם מה שיאמרו. הודיעם מה שידברו.
 סדר"ע ח"ב יג 13

הורם

היום מה שישאלו. ואל יכשלו בלשונם ואל יבושו במענם. ואל יאמרו לפניך דבר שאינו כרצונך. כמו שירענו ה' אלהינו שחונניך הם חנונים ומרוחמיך הם מרחמים. ככתוב בתורת משה עבדך. ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך. וקראתי בשם ה' לפניך. וחנתי את אשר אחון. ורחמתי את אשר ארחם:

רשות לסדר העבודה. התוס אני משה קמן חק. משולם

אערוך מדברי דתי. אכונן סדר עבודתי. אקריב פרי אדמתי. אולי יקרה ה' לקראתי: °נשלתי רשיון עם נגהים. נפשי עם כלט תהים. נושאים עיניהם ורוהים. אולי יושר בעיני אלהים: °ידי משמרותם יציבו. יושר אמריהם וקריבו. יוכיחו פתאיהם ויריבו. אולי ישמעו וישובו: °מחטוא מנענו חכנו. מדמעות זרקנו נסכנו. מאל שאלנו להאיר חשקנו. אולי יגיד לנו את דרכנו: °שובו בנפשות נכאות. שועו בועקה וקריאות. שלחו לפניו שור ומשאות. אולי יחנן ה' צבאות: °הקיצו סעפים לנו. העירו ישנים לא בנו. הרימו לבבות אבלו ואנו. אולי יתעשת האלהים לנו: °קטנתי מאד מכלכם. קמתי להתפלל בעדכם. קראתי להוכיח אתכם. אולי אכפרה בעד חטאתכם: °טהורים השמרו ברוחכם. טהרו ושובו בכל לבבכם. טהור קראו בעד יצרכם. אולי יקל ידו מעליכם: °נקלותי לפני קוני. נבעתי מכבד עוני. נפלו פני שאול מענה לשוני. אולי יראה ה' בעניי: °חלבי הדימותי על זדוני. חשבתי נסכי מימי עיני. חכיתי לו עם פי ורעיוני. אולי ישא פני: °זעתי מפחד דיניו. זכרתי זכות הורי לפניו. זמרת מנחתי הבאתי לעיניו. אולי אכפרה פניו: °קראתי המוני חנותיו. קויתי גדודי סליחותיו. קרבתי בשלש עשרה מדותיו. אולי יעשה ה' אתנו ככל נפלאותיו:

ע"ס א"ב. סדר עבודה זה תיקנו יוסי בן יוסי הכהן:

אתה כוננת עולם מראש. יסדת תבל והכל פעלת ובריות (בו) יצרת: בשורך עולם תהו ובהו. וחשך על פני תהום. גרשת אפל והצבת נוה: גולם תבניתך מן האדמה יצרת. ועל עץ הדעת אותו פקדת: דברך זנה וזונה מעדן ולא כליתו למען היותו יציר כפיק: הגדלת פריו וברכת זרעו. והפריהם בטובך. והושבתם שקט: ויפרקו עול ויאמרו לאל סור ממנו. הסירות יד רגע. וכחציר אומללו: זכרת ברית לתמים בדרור. ובזכותו שמת לעולם שארות: חק ברית קשה למענו כרת. ובאהבת גיחותו בניו ברכת: טעו בעשרם ובנו מגרל. ואמרו לכו ונעלה ונבקיע הרקיע ונלחם בו: יחד אב המון פתאום ככוכב זרח מאור כשדים להאיר בחשך: כעסך הפרת בשורך פעלו. ולעת שיבתו לבבו הקרת: לוית חן ממנו הוצאת. טלה טהור מכבש נבחר: מגועו איש תם הוצאת. חתום בבריתך מבטן לקח: נתת לו שנים עשר שבטים אהובי עליון מבטן נקראו: שמת על לוי לוית חן וחסד. ומכל אחיו כתר

מוסף של יום הכפורים

ג

לו עמרת : עמרם נבחר מגזע לוי . ואהרן קדוש ה' משרשיו קדשת : פארתו בבגדי שרר ובקרבתיו הפר כעסך : ציץ ומעיל כתנת ומכנסי בר חשן ואפור מצנפת ואבנט : קרבנות פרים ועולות כבשים . ושחיטת שעירים ונתוח אלים : ריח קמורת וקח מרקת וביעור גחלים וזריקת דם וספירת דם וספירת יושר : שועת קמורת ותפלת אמת . וקדושתו מכפרת עונותינו : תוכן בוז ועריכת אבן . מחוגר בכלם כמלאך השרת : ע"ס תשר"ק

תכנת כל אלה לכבוד אהרן . כלי כפרה לכל ישראל שמתו . ועל ידו סליחת העון נתת . תחת אהרן מגזעו יעמוד לשרת לפניך ביום הסליחה . תורת מעשה ועבודת היום שבעת ימים בזבולנו ולמדוהו . שלומי וקני עם וחכמי אחיו הכהנים תמיד יסובכוהו עד בוא יום העשור : ראה לפני מי אתה נכנס למקום איש להבת שלהבת . קהל עדתנו עליך יסמוכו ועל ידך תהא (היום) סליחתנו : צוהו ולמדוהו עד בוא יום העשור כדי שיהא מורגל בסדר העבודה : פרשו לו סדין בעת שחיטת התמיד לעשות מחיצה בינו לבין העם : עושה מצוה באימה וביראה ובורק עצמו מחוצצי טבילה : שש על מצוה לקיים וירד למכול כמו שהוזהר : נתנו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו : מיד יקבל את כבש התמיד ועשאו כהלכתו ככל השנה כלה : לפנים יכנס להקטיר את הקמורת ולהטיב את הנרות . ויצא והקריב את הראש ואת האיברים : כמצותן בכל יום יעשה מנחת נסכים ומנחת חביתין וינסך את היין בכל כלי שיר : יבוא מיד לבית הפרוה ויפרשו לו סדין כבראשונה : מרם יפשוט בגדי זהב מקדש בנקיות ידיו ורגליו : חל ופשט בגדי זהב וירד וטבל כמו שטבל . זהבים מעביר ולבנים לובש שעבודת היום בבגדי לבן . ומהר וקדש ידיו ורגליו ובא לו תחלה אצל פרו . הוא עומד באימה לפני אל עליון . ואומר עליו דברי וידוי . וסמך שתי ידיו עליו והתורה :

וכך היה אומר אנא השם [חמאתי עויתי פשעתי לפניך אני וביתי . אנא השם] כפר נא לחטאים ולעונות ולפשעים . שחמאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך אני וביתי . ככתוב בתורת משה עבדך כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חמאתיכם לפני ה' (תמחרו) : **והכהנים** והעם העומדים בעזרה בשהיו שומעים את שם המפורש יצא מפי כהן גדול בקרושה ובטהרה . היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : אף הוא היה מתכוין לגמור את את השם כנגד המברכין . ואומר (להם) תמחרו : ואתה בטובך מעורר רחמך וסולח לאיש חסירך :

דבר והביאו לו שני שעירים והגדיל עליהן שני גורלות : גורל ימין כשהוא של שם יתגרו על השעיר ואומר לה' חמאתי . (והכהנים) : בשעיר העואזל לשון זהורית יקשור ויעמידנו כנגד בית שלוחו . אף שעיר שהוא של שם יעמידנו כנגד בית שחיטתו . ובא לו שניה אצל פרו ואומר עליו וידוי [ביתו] וידוי אחיו הכהנים . וסמך שתי ידיו עליו והתורה :

וכך היה אומר אנא השם . חמאתי עויתי פשעתי לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושך . אנא השם כפר נא לחטאים ולעונות ולפשעים . שחמאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך

מוסף של יום הכפורים

לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושך. ככתוב בתורת משה כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' (תטהרו):

והכהנים והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעין את שם המפורש יוצא מפי כהן גדול בקדושה ובטהרה. היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם. ואומרין ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: אף הוא היה מתכוין לגמור את השם כנגד המברכין ואומר (להם) תטהרו: ואתה בטובך מעורר רחמך וסולח לשבט ע"ס א"ב משרתיך:

אחר וירוי שקד בעצמה לעשות חטאתו וחטאת העם: בדק סכין ושחט פרו וקבל דמו במזרק טהור: גם לחביו מיד יתנהו למרס בדמו שלא יקרוש: דם פרו הניח [ביד מי שממרס בו] על הרובד (הרביעי) שבעזרה. ונטל מוזהב והובח ועלה לראש המזבח: הורידה מלאה גחלי אש והניחה על הרובד (הרביעי) שבעזרה: ומוציאין לו כף ריקם וכלי מלא קטרת דקה מן הרקה. ותפן מלא חפניו ונתן, לתוך הכף ונטל ביטני מחתה ובשמאלו כף הקטרת. וזו עצמו ונכנס לקדש הקדשים והניח המחתה בין בדי הארון. חפן כל הקטרת ונתן על הגחלים וממנו נתמלא הבית כולו עשן. טמטם עינו ופסע לאתרויו ומתפלל בהיכל תכלה קצרה. יצא ונטל את דם הפר ממי שממרס בו ונכנס למקום שנכנס ועמד במקום שעמד. והזה ממנו לפני הכפורת בין בדי הארון אחת למעלה ושבע למטה. ולא היה מתכוין להוות לא למעלה ולא למטה אלא כמצליף:

ובך היה מונה. אחת. אחת ואחת. אחת ושתיים. אחת ושלוש. אחת וארבע. אחת וחמש. אחת ושש. אחת ושבע: יצא והניחו על כן הזהב שהיה בהיכל: כצאתו הביאו לו שעיר חטאת (של שם). שחטו וקבל דמו במזרק טהור. לפנים יכנס להוות מדמו כסדר דם הפר. אחת למעלה ושבע למטה. ולא היה מתכוין להוות לא למעלה ולא למטה אלא כמצליף:

ובך היה מונה. אחת. אחת ואחת. אחת ושתיים. אחת ושלוש. אחת וארבע. אחת וחמש. אחת ושש. אחת ושבע. יצא והניחו על כן הזהב [השני] שהיה בהיכל:

מזהר ונטל דם הפר והניח דם השעיר. והזה ממנו על הפרכת כנגד הארון מבחוץ. אחת למעלה ושבע למטה. ולא היה מתכוין להוות לא למעלה ולא למטה אלא כמצליף:

ובך היה מונה. אחת. אחת ואחת. אחת ושתיים. אחת ושלוש. אחת וארבע. אחת וחמש. אחת ושש. אחת ושבע:

נהיך והניח דם הפר. ונטל דם השעיר ועשה לדמו כאשר עשה לדם הפר. והזה ממנו על הפרוכת כנגד הארון מבחוץ. אחת למעלה ושבע למטה. ולא היה מתכוין להוות לא למעלה ולא למטה אלא כמצליף:

ובך היה מונה. אחת. אחת ואחת. אחת ושתיים. אחת ושלוש. א' וארבע. אחת וחמש. אחת ושש. אחת ושבע:

שש ועירה דם הפר לתוך דם השעיר ונתן את המלא בריקן. ובא ועמד לפני מזבח

מוסף של יום הכפורים

נא

מוזבח הזהב . על ארבע קרנותיו יתן כסדרן . ועל מטהרו יזה שבע פעמים . פסע ויצא חוץ לאולם ושפך את השירים אל יסוד מערבי של מזבח החיצון . צוה והביאו לו את השעיר המשתלה לעזאזל להתודות עליו אשמת קהלו . וסכך שתי ידיו עליו והתודה :

וכך היה אומר . אנא השם . המאו עוו פשעו לפניך עמך בית ישראל . אנא השם . כפר נא לחטאים ולעונות ולפשעים . שחטאו ושעוו ושפשעו לפניך עמך בית ישראל , ככתוב בתורת משה עבדך כי ביום הזה יכפר עליכם למחר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' (תמחרו) :

והכהנים והעם העומרים בעזרה כשהיו שומעין את שם המפורש יוצא מפי כהן גדול בקדושה ובטהרה . היו כורעים ומשתחוים ונופלין על פניהם . ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד . אף הוא היה מתכוין לגמור את השם כנגד המברכין ואומר (להם) תטהרו . ואתה בטובך מעורר רחמך וסולח לעדת ישורון :

קרא לאחד מן הכהנים להוליכו לארץ גזירה למדבר שמם , דחפו בשתי ידיו ושב לאחוריו והוא היה מתגלגל ויורד . ולא היה מגיע לחצי ההר עד שנעשה איברים איברים . ואומר כך ימחו עונות עמך בית ישראל :

ריץ לו אצל הפר ואצל השעיר הנשרפין . וקרען והוציא את אמוריהם ונתנם במגם . להקטירם על גבי המזבח . וקלען במקלעות והוציאן לבית השריפה . שב לקרוא בתורת כהנים בפרשת אחרי מות ובאך בעשור . ובעשור שבחומש הפקודים קורא אותו על פה . ומברך עליהם שמונה ברכות . על התורה . ועל העבודה . ועל ההודאה . ועל מחילת העון . ועל ישראל . ועל המקדש . ועל הכהנים . ועל ירושלים . ושאר הפלה :

תבן צעדיו לבית הטבילה . וקדש ידיו ורגליו . [ופשט בגדי לבן ויורד וטבל ועלה ונסתפג . הביאו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו] יצא ועשה את אילו ואת איל העם ואת אמורי החטאת . ואת פר העולה ואת שבעת כבשים תמימים * . ואת השעיר הנעשה בחוץ . ואת התמיד של בין הערבים . ועושה אותן כהלכתן . ואחר כלותו מעשות את כל אלה עוד בא לו לבית הטבילה וקדש ידיו ורגליו ופשט ויורד וטבל ועלה ונסתפג . הביאו לו בגדי לבן ולבש וקדש ידיו ורגליו . נכנס להוציא את הקף ואת המחטה שהכניס בשחרית . ועוד בא לו לבית הטבילה וקדש ידיו ורגליו ופשט ויורד וטבל ועלה ונסתפג . [הביאו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו] נכנס להקטיר את הקמורת ולהטיב את הנרות ולהקריב את הראש ואת האיברים של בין הערבים . וקדש ידיו ורגליו [ופשט בגדי זהב] . והביאו לו בגדי עצמו ולבש . ומלוין אותו עד ביתו . ויום טוב היה עושה לאוהביו בצאתו בשלום מן הקדש . אשרי העם שככה לו . אשרי העם שה' אלהיו :

(ובכן) **וכך** היתה תפלתו של כהן גדול בצאתו בשלום מן הקדש . יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו . שתהא שנה זו הבאה עלינו ועל

(* עי' סגרות נסוף ססדור

מוסף של יום הכפורים

ועל כל עמך בית ישראל בכל מקום שהם. אם שחונה (תהא) נשומה. ואל תכנס
לפניך תפלת עוברי הרבים לענין הגשם (בלבד) בעת שהעולם צריך לו. ושלא
יצטרכו עמך בית ישראל בפרנסה זה לזה ולא לעם אתר. שנה שלא תפיל
אשה את פרי בטנה. ושיתנו בה עצי השדה את תנובתם. ולא יעדי עבר
שולטן מרבית יהודה: כמו כן מפניו תשמע ותושיע:

דְּרִי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו. שתהא שנה זו הבאה עלינו ועל
כל עמך בית ישראל בכל מקום שהם. שנת אורה. שנת ברכה. שנת
גילה. שנת ריצה. שנת דעה. שנת הוד. שנת ועד טוב. שנת זמרה. שנת חרוה.
שנת טובה. שנת ישועה. שנת כלכלה. שנת לחם. שנת מזון. שנת נחמה.
שנת ששון. שנת עלצון. שנת פדות. שנת צהלה. שנת רוחה. שנת שלום. שנה
שתולייכנו בה קוסמיות לארצנו. שנה שלא יהיה בה חסרון כים. כי אתה ה' אלהינו
נתת לנו את יום הכפורים הזה. את יום סליחת העון הזה. את יום מקרא קדש
הזה. למחילה ולסליחה ולכפרה ולמחול בו את כל עונותינו. ועתה ה' אלהינו על
רחמך אנו במרחם ועל חסדך אנו נשענים ולסליחתך אנו מקוים. כי אתה ה'
אל רחום ותנון ארך אפים ורב חסד ואמת ומרבה להטיב ומנהיג את העולם
כולו במדת רחמים. ככתוב בתורת משה עבדך ויאמר אני אעביר כל טובי על
פניך וקראתי בשם ה' לפניך וחנתי את אשר אתון ורחמתי את אשר ארחם:

חמוס אני יוסף ב"ר יצחק
ובבן מה נהדר היה כהן גדול בצאתו בשלום מן הקדש: כאהלמה קבועה בעמרת.
כאודם קשורה בכותרת. כנושף באפור מודעת. כיהלום בחשן נודעת.
כישפה זוהרת בעיש. כווי שוהם בעמודי שיש. כסוחרת ממולאת במכתם. כפטרה
משוכצת בחותם. ככברקת זיו הוד וזרקת. כראמה עד מאוד מברקת. כירח בהלו
בתבורתו. כצאת השמש בנכורתו. כרחמה בטוכבי מעוני. כקדוש כמלאך אדני:
ככתוב כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא:

פזמן פ"ו חמוס שלמה קמן משולם

אשרי עין ראתה כל אלה. הלא למשמע אוון דאבה נפשנו: אשרי עין ראתה
שושנת השרון. והכבוד מחופף כשור ענק על גרון. והכהן שבין כהוד אבני
זכרון. את בנדי הקדש אשר לאהרן. (הלא): אשרי עין ראתה לוויים ועם נהרו.
והכבוד מחופף כלבת אור יזהרו. והכהן לוהג לעם אליו ינהרו. מכל חשאתיכם
לשני ה' תטהרו. (הלא): אשרי עין ראתה מלא מקדש ורצפתו. והכבוד מחופף כמלך
תוך חפתו. והכהן מדבר שם המפורש בשפתו. והעם אומרים ברוך שם כבוד
מלכותו. (הלא): אשרי עין ראתה הוד היכל והדרתו. והכבוד מחופף כמלך בתוך סירתו.
והכהן מביא כף ומחתה ביקרתו. ואחרי כן יוצא כצאת השמש בנכורתו (הלא): אשרי
עין ראתה קור היכל החביב. והכבוד מחופף כקן נונה ושביב. והכהן קורא בלקח
זל כרביב. והכהנים והעם כשתילי ויתים סביב. (הלא): אשרי עין ראתה סירת יקרת
מלך. והכהן מחופף כמנס על ראש מלך. והכהן מוסף וכה וכה מתהלך.
והסגנים

מוסף של יום הכפורים

והסגנים אחריו ברוב עם הדרת מלך. (הלא): אשרי עין ראתה נונה חוט כנגוהים. והכבוד מחופף כנגד צמים וצהים. והכהן נואם סליחת שוכן גבוהים. ומראהו כמראה מלאך האלהים:

ובבן היה לאין. מתמד כל עין. עונותינו ועונות אבותינו החריבו נוינו. ופשעינו האריכו קצנו. אבל זכרון דברים תהא סליחתנו ועני נפשותינו תהא כפרתנו. ועתה ה' אלהינו חרב מקדש ובטלה עבודה גלוי וידוע לפניך כי אין לנו. לא אשם ולא אישים. לא בדים ולא בלולה. לא נבול ולא נחלי אש. לא דביר ולא דקה. לא הר הבית ולא היכל. לא זריקה ולא זבחים. לא חטאת ולא חלבים. לא כפורת ולא כרובים. לא סולת ולא סמים. אבל נתת לנו ה' אלהינו את יום הכפורים הזה. את יום סליחת העון הזה. למחילה ולסליחה ולכפרה ולמחול בו את כל עונותינו. ויום שהוא אסור באכילה ובשתיה וברחיצה ובסיכה ובנעילת הסנדל ובתשיש המטה. ויום שתמחול בו את כל עונותינו. ככתוב בתורת משה עבדך כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו:

פזמן פ"ח

שמים הר ציון בעונות אבותינו. לא מקדש ולא כהן (גדול) לכפר על עדתנו. הבאנו דברים. תחת קרבנותינו. ונשלמה פרים שפתינו: חרב מקום שבת. ושמים בית תפארת. אפס ענן קטרת. ומזבח אין אתי. לא נשאר בלתי. תפלתי בגשתי. שא מריי ובשתי. כמו ביד עתי. תשוב תרחמנו. תכבוש עונותינו. ונשלמה: עב נרפס ונדלח. רצה אל טוב וסלח. ושועתם תצלח. כקטורת מומלח. ורב כפר תשלח. לכל עון נאלח. וחטאתם תסלח. כעל שעיר מפלח. בעת רצון עננו. ואל תבוז עונותנו. ונשלמה:

אלהינו ואלהי אבותינו תאיר אורנו. תכנה היכלנו. תחטא חטאתינו. תטהר מוטאותינו. תקבץ גליותינו. תשיב שבותנו. תופיע וחושיענו. ותשמע תפלתנו: שומע תפלה. רחמנא. ויעבור:

גמר לחמאנו

אתודה היום חרפת זדוני. אבהל ואפחד מעוני. אקדמה בערך תחנוני. אל אלהים ה': ה' המאיר את עיני. אמרתו להשמיע ממעוני. אזי השמועם בסיני. לאמר אנכי ה':

גמר לשמע

אזמרה למפיק מאווי. המכין טרפי ושקווי. כי חסדך גדול עלי. אשירה לה' בחיי: נוהו אתנה משמרת. ובחצרות קדשו ימי עם לילי. אחת שאלתי. מאתו, שבת. בבית ה' כל ימי חיי. שמע. (ברוך):

גמר לברוך

אהללה לדר בשמי ובולים. אשר ממעל והללוהו אראלים. אף בתחת ישמיעו במלים. מי כטוכה באלים: ישגבו תהלתו. בשמעם

מוסף של יום הכפורים

בשמעם קולו חשים משמועתו . כמטה ומעלה רוב גדולתו .
ועל ישראל גאותו . ברוך . ה' הוא האלהים :
אל מלך . ויעבור . אלהינו ואלהי אבותינו מחול . כשחטאו . דניאל . אל תעש
עמנו כלה . אשמנו מכל עם . אבל חטאנו וגו' . לעינינו . מה נאמר לפניך .
על חטא . על חטאים . סקילה שריפה . אדיר ונאור . יעלה ויבא . מלוך על .
קרשנו . רצה . מודים . וכתוב . ואתם הרבקים . ובספר חיים . קדים מלח :

מנחה ליום כפורים

אשרי וזכא לזיון *) וגומר סדר קדושה . קדיש [לעילא] . ואני תפלתי . ומוציא
ס"ח וקורא בו בפרשת ערוות כמעט סוף חזקוני . כסן ומי בזה
חני כ' . לוי ולא תחלל את סם חלסיך חני ה' . ופטייר עד סוף הפרשה .
הפטורה ויהי דבר ה' אל יונה בן אמתי . ומחזור ס"ח למקומו . ולומר קדיש
לעילא . ומתפללין . ועולה שלח לצור לחיבה ומסדר התפלה . ולומר ה' שפתי
תפתח . וזכרנו לחיים . אתה גבור . מי כמוך אב הרחמן . עד מחיה המתים :

קדושה . חמוס אני משה קמן , משה .

ובכן ולך תעלה קדושה כי אתה אלהינו : (ב'פ)

אנשי חסד הנושאים את הוד קולם . הבו לה' כבוד . נובבו וענו יחד
כלם . אל מי דמית ככה בכבוד : ידו כעמוד ברזל (יהי) בעד
קהלם . חומת אש סביב ולכבוד : מדוי חטאיהם ירפא וירצה
פעלם . יעלו חסידים בכבוד : שרש ישי יעמוד לנס עמים לעולם .
צמת ה' לצבי ולכבוד : העמים יאמרו כי בשכר סבלם . עשה את
כל הכבוד : קולם ישעה ועוז יצוה להנחילם . גם עושר גם כבוד :
טובו יבשר כי נשא פניהם מחוללם . ונגד זקניו כבוד : נושאי כסאו
יקראו הנשאו פתחי עולם . ויבא מלך הכבוד : מלך הכבוד
לפניו לא נוצר אל . שלח דבר קדשו לעם האל . האמירו
להעריצו (כמו) [עם] מלאכי האל . והקדישו את קדוש יעקב . ואת
אלהי ישראל :

בקרדישך . לעומתם . אתה קדוש . לדור ודור המליכו לאל . ובכן . ובכן . ותמלוך .
קדוש אתה . אתה בחרתנו . מחול לעונותינו . כשחטאו
ישראל במדבר . דניאל . ולירושלים . תבוא לפניך . אבל חטאנו . אשמנו מכל .
אבל חטאנו . לעינינו . מה נאמר . על חטא . על חטאים . סקילה . אדיר ונאור .
יעלה ויבא . מלוך על . קרשנו . רצה ומודים . ובספר חיים . ואס סיס שבת לוומר
לקתך . ולומר קדיש :

שולמות

(* עי' בח"א נסדר סוכ מסודר קאומרים וזכא לזיון קודס ועילס לא קודס מנתס .